

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 5. Didacus Boroa cismontana Tapensis provinciæ oppida adit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Barbararum
mulierum
pietatis.

Venerabile
Sacramen-
tum à Bar-
baris cultū.

Mille &
septuaginta
duo capita
baptizata.

Item quin-
gentas.

Et ferd' alia
totalem.

CAPUT

V.
Didacui Bo-
rea Cimbro-
tana Tapen-
sis Provin-
cie oppida
adit.

Otingente
familie re-
ducta.

Nongenti &
quinquagin-
ta baptiza-
ti.

In horata vi-
sitationis co-
lonia.

Quingenti
ruie loci.

jam obstat quin baptizer? Applaudenti Altamirano, & indubie post sex dies proximo festo, magnâ celebitate baptizandum affirmanti, forti voce respondit: se nolle tanto tempore sub dæmonis jugo gemere, sed velle in libertatem filiorum Dei statim asserti: quare illicò baptizatus est. Idem paulò post in lethalem morbum incidens, Altamiranum de suâ mortis periculo sollicitum substristemque sic consolatus fertur. *Eset, inquit, quod doleres, si Ethnici morerer; jam cùm heres regni Dei per Bapti-
smum effectus sim, est multum, quod mihi promissum regnum speranti gratuleris.* Ex hac colonia reflexo sexdecim leucarum itinere, Piratinense Sancti Nicolai oppidum Provincialis petuit: in cuius oppidi condendo templo hoc notabile accidit, quod matres non contentæ terram per se bajulare, laetentibus infantibus, quos brachiis portabant, corbes fecerint eo fine, ut Deus Optimus Maximus pro suo cultu labrantes benigno vultu respiceret. Porro ex Piratinianis hoc anno centum & septuaginta circiter capita Christianis accessere. Josephus Domenecus Purificatæ Virginis oppidum, ab Piratiniensibus unius diei intervallo distans, regebat, dum Provincialis advénit, à quo inductus mos supplicabundè circumferendi Venerabile Sacramentum: quod ut decentissime in summa rerum inopia fieret, Neophyti mille & quingentos arcus ex frondosis arboribus floribusque exeruerunt. Ex eadem materia in quatuor fori angulis dispositis altariis, ex quibus genus omne ferarum & domesticorum animalium suspendere, magnâ advenarum, tum Neophytorum, tum Ethnicorum admiratione, ex his celebritatibus Mysteria nostra æstimare dissentium. Josephus Oregius & Petrus Spinosa, in Caaroënsi Martyrum Japonia oppido, partim adulorum, partim innocentium, mille & septuaginta duo capita factis undis immersere. Tambabæus, oppidi dux, centum Barbaros, magna ex parte Ethnici, ex latibulis reduxit. Josephus Oregius, peste gracilante, longè excurrens, plurimam utilitatem omni hominum generi, Sacramentorum collatione, attulit. In Apostolorum Petri & Pauli colonia Adrianus Knudius sex suprà quingentos, partim iu-
fantes, partim adultos, Christianos fecit. Idem Indæ mulieri post partum secundas rumpere impotenti, coquæ de vita periclitanti, author fuit, ut se Divo Ignatio committeret, non irriuā pietate; nam statim & secundas rupit, & post secundas secundum partum effudit. In Sancti Caroli sede non minorem Socii collegere messem animarum, quibus invidens humani genetis hostis, tygridis assumptâ formâ, quantum in se fuit, Catechumenum deterruit ab susceptione Baptismi: Indam verò eadem de causa, turpissimi hominis figuram induens, impacto sibi in ejus caput fuste, panè exanimavit: frustrato utrobique conatu, nam uterque Baptismi gratiam meruere.

INSPECTIS his tribus Urvaicæ ultimis oppidis, uno fermè die abs se distractis, triduanum iter moliens Provincialis, ad Sanctæ Theresiæ coloniam, cis ipsos montes sitam, contractâ ex laboribus valetudine, pervenit. In Sanctæ Theresiæ curabant Franciscus Ximenius & Joannes Salas, quorum maximè operâ ex octingentis familiis jam reducitis, trecenti fermè adulti homines, & sexcenti quinquaginta infantes, cæteris pro more in aliud tempus dilatis, in numerum filiorum Dei relati sunt. Postquam Provincialis utcumque convalluit, octavo ab Sanctæ Theresiæ colonia lapide, oppidum ab Visitatione Virginis dictum, nuperrimè inchoatum, lustrans, repetit convenisse complures Barbaros, Fidei Christianæ desiderio incensos: sed quod copia Sociorum non supppereret, eos Patribus in Sanctæ Theresiæ & Sancti Joachimi oppidis commorantibus commendavit. In Sancti Joachimi colonia Joannes Suarius Barbaros ad Fidem traductum ibat, quorum hoc anno circiter quingenti Baptismum suscepere. Locus ipse erat montibus asperrimus, & ingentibus saxis obsitus, inter que saxa, fragilissimâque nemora, habitabant indigenæ, unde pedenterim summis laboribus educendi erant, antequam sociabilem vitam edocerentur. Fructus eorum laborum amplissimi: quorum palmaris fuit, hominem jam sepultum baptizasse. Solent Socii, gracilante peste, per emissarios Neophytes indagare, num qui in villis & nemoribus ægri Sacerdotis operâ indigant. Unus ex his Suario retulerat Catechumenum unum sine Sacramentis in

remoto

remoto nemore defunctum fuisse. Hoc auditio excanduit Pater, quod ante ejus mortem non se monuisset; & instinctu, ut putatum est, divino, inter irati animi signa, ad mortuum illum velle se ire elata voce profert; cui emissarius, frustra ibis, ô Pater, nam non tantum mortuum, sed etiam sepultum repertus. Igitur tamen Suarius ad designatum locum, quo cum pervenisset, quasi exploraturus num vocem aliquam perciperet, sepulchro aurem admovet. Mirum dictu: ex ipso sepulchro levissimum quiritatum audit, quasi hominis deficientibus jam planè viribus tenuis simè suspirantis. Quarè Suarius per se, & per alios, superpositos lapides amovens (nam in ea regione, quod solum petrosum sit, humana cadavera injectis lapidibus sepeliuntur) avidissimè percutetur, num vivat? Respondentem te adhuc vivere, interrogat: num approbatis Fidei Christianæ Mysteriis, delictorum suorum pœnitens, hæres regni Dei per Baptismum effici velit? Affirmanti Baptismum confit: quo accepto vivere desinens, ad Cœlos, ut spes est, evolavit; tanto optimi Patis gaudio, quantum nullis verbis nemo queat exprimere. Difficilis erat ex Sancti Joachimi ad Jesu-Marianum oppidum, trans ipsos Tapenses montes positum, via, quam ut perviam faceret Christophorus Arenas, per intacta nemora, deturbatis arboribus, & impervia saxeta, pedetentim toto nisu colluctationeque corporis incedens, intef taxa ingentem thesaurum invenerit; infantem scilicet in ramali solitariaque casa cum morte colluctantem: quâ baptizatâ, iter prosequutus, ad Divi Joachimi coloniam pervenit, ubi aliquamdiu Joannem Suarium, defectu Socii immenso prope labori succumbentem, peste grassante, juvit. Uno eorum in oppido remanente, per vices omnia circum loca exploratum ibant, Baptismum moribundis conferentes, æternum utique perituri, nî Deus Optimus Maximus utrique Socio vires laboribus pares sufficeret.

EX Sancti Joachimi coloniâ transmissis Tapensisibus montibus, post bidui iter, Jesu-Marianum oppidum, superiori anno incepsum, Provincialis tenuit, Petri Molæ & Christophori Arenæ laboribus clarissimum. Mille Barbarorum familiæ in album retulerant, cum pestis coloniam hanc invadens, plerosque novos incolas dispalavit; ad quos indagando juvandosque Petrus Mola profectus, primo statim die febricitare coepit; quo morbo non obstante iter continuans, sub dio & humi in madidâ veste cubans (nam aliquoties in obvios fluvios lapsus fuerat) æger ipse salutem æternam infusis salutaribus aquis plurimis mortalibus peperit. In alterâ viginti-quatuor dierum excursione Christophorus Arenas per easdem fermè ærumnas quotidie magnum ærorum numerum collato Baptismo ad cœlos transmisit. Barbaris mulierem ad sepulchrum efferentibus occurrentes, Deo plenus, Sandapilæ admotâ aure, & excepto tenuissimo sibilo, jussit eam evolvi, interrogataque, num nostris mysteriis credens baptizari vellet, respondit id maximè se velle: recepto igitur Baptismo, verè vivere in terris desit, &, ut spes est, in cœlis coepit. Ethnici eam ab Christophoro Arenâ vitæ redditam fuisse credidere, sed ego sine gravi examine, miraculorum haud temerarius assertor, rem in medio relinquo: nam cum mos sit inter hos Barbaros, populares suos, antequam animam exhalent, pro mortuis deflere, & quandoque efferre, quamvis multorum Sociorum mores ab talibus signis patrandis non abhorreant, haud ausim tamen ejusmodi eventapro miraculis venditare. Miraculum certè fuit in tantâ temporum iniquitate, ab duobus Sociis domi forisque mille & trecentos infantes, necnon mille & sexcentos adulæ etatis homines, sacro ritu fuisse lotos. Secundo ab Jesu-Marianâ coloniâ lapide locus erat novo oppido destinatus, ad quem aliquot centenæ familiæ concurrerant, unum de Societate sibi concedi summis votis postulantes. Ad id procurandum Caraichure Ethnicus ab popularibus suis ad Provinciale missus, quinquaginta leucis obviā procedens, non destitit causam suam agere, donec tandem Provincialis motus constantiâ hominis, evocato Augustino Contreras, fundamenta novi oppidi jaceret, sub Divi Christophori tutelâ futuri, & tantam prosperitatem sub ipsis initii habituri, quantam nulla fermè alia colonia habuerat. Nam sesquennali spatio novæ fundationi quatuor mille & sexcenta capita nomen de-

Sepultus bap-
tizatus.

Iter apertum

CAPUT

VI.

Didacus Bo-
roa ad Ta-
penis Pro-
vinciæ colo-
niæ trans
Igäim po-
nitas pergit.Mille fami-
lia reduta.Barbara
mulier in
Sandapilâ
baptizata.Bis mille &
nongenta
capita ba-
ptizata.Sancti Chris-
tophori co-
lonia initia.Opater mille
& sexcenti
reduti.